

متن پرسش

با سلام: اینکه خداوند بین انسان و قلبش حایل می شود به چه معناست؟ آیا من الان از آن جهت که تکامل وجودی نیافته ام از نظر اعتقادی و اخلاقی و کرداری، وجه عدمی دارم؟ و در اصل به اندازه ی تکامل اعتقاد و ... حقه در اصل وجود دارم؟ در مورد اینکه آسمان ها اول به شکل دود بود و فرمودید که عالم از این دود به وجود آمده، آیا این دود خود تجلی اصل وجود بوده یا نه؟ لطفا کمی توضیح دهید. ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- از آن جهت که وجود ما از خداوند است، بیش از آن که ما به اصل خود آگاه باشیم و به خود نزدیک باشیم، خداوند به ما نزدیک است. زیرا او اصل وجود ما و مرتبه ی برتر وجود ما است و به این معنا، او بین ما و قلب ما حائل می باشد ۲- واژه ی «دود» یا دخان، واژه ی مبهمی است و ظاهراً خدا بیش از آن نخواسته است مطلب، روشن شود. هرچه هست «وجود» است که به آن شکل درآمده. موفق باشید